

котрого носила ціла доба й котрим увінчане його дітище - Києво-Могилянська академія.

- 1 Памятники, изданные Киевскою Комиссией для разбора древних актов. -К., 1897. - Т.2, - С. 410-411.
- 2 Грушевський М. Історія України-Руси.
- 3 Памятники, изданные Временной Комиссией для разбора древних актов. Т.2. -К.: 1846. - С. 100-112.
- 4 Там же.
- 5 Голубев С.Т. Киевский Митрополит Петр Могила.... Т. 1., Приложения. с. 40-41.
- 6 Перетц В.М. Исследования и материалы по истории старинной украинской литературы XVI-XVIII вв. - М.-Я., 1962. - С.117.

Владика Володимир,
єпископ Миколаївський і Херсонський

ПЕТРО МОГИЛА - ВИДАТНИЙ РЕЛІГІЙНИЙ ДІЯЧ

У рік 400-річчя від дня народження П.Могили Архієрейський собор української православної церкви Київського патріархату після старанного дослідження життя і святительського служіння Київського Митрополита Петра Могили, ревності по Богу і благодаттю Святого Духу, знайшлося нині вчасним канонізувати і приєднати до лику святих великого Київського Митрополита.

Святитель Петро Могила є окрасою Церкви Христової, ревнителем православ'я, підвласником благочестя і взірцем архіпастирського служіння. Своєю освіченістю і трудами на благо освіти в Україні Святитель Петро Могила перевершував усіх сучасних йому ієрархів не тільки в Українській і Руській Церквах, але й в усій Східній Церкві. Він заснував Києво-Могилянську Академію, що стала розсадником і взірцем для духовних шкіл у православних країнах. Господь запалив цей світильник у той час, коли після Берестейської Унії 1596 року православ'є в Україні знаходилося у занепаді. Протягом усього архіпастирського служіння Святитель Петро мужньо захищав святе Православ'є, зміцнював церковну дисципліну, поновлював морально - духовне життя своєї пастви, легалізував Українську Православну Церкву і тим самим дав їй можливість здійснювати своє спасительне служіння. Для всієї Східної Православної Церкви він склав "Православне сповідання віри", прийняте і затверджене всіма Православними Патріархами, яке і до цього часу залишається її символічною книгою. Заслугою Святителя Петра є видання "Требника" і "Служебника", що покладені в основу однаковості і благовидності православного богослужіння, і які стали взірцем для наступних питань цих важливих богослужбових книг Православної Церкви.

Святитель Петро Могила багато доклав праці в справу оновлення і будівництва храмів божих: він реставрував святу Софію Київську після її запустіння, оновив церкву Спаса на Берестові, збудував храм на місці Десятинної церкви, спорудженої святим рівноапостольним князем Володимиром. Трудами Київського Митрополита були канонізовані угодники божі, які подвизалися в Києво-Печерській Лаврі.

Майно, що дісталось в спадщину від батьків, Святитель Петро використовував на справу Божу: освіту, будівництво храмів і монастирів, видання книжок, допомогу нужденним. Святитель Петро докладав чимало зусиль до об'єднання Східної і Західної Церкви на ґрунті віровчення єдиної, Святої Соборної і Апостольської Церкви.

Сучасники Святителя Петра Могили порівнювали його з трудами і подвигами св.Василія Великого, архієпископа Кессарії-Кападокійського.

Сьогодні православ'є в Україні переживає подібне становище, яке було за часи святителя Петра Могили. Наші вороженьки розділили українське православ'є на частини, щоб володіти ним за римським прислів'ям "Розділяй і володій". А Україні потрібна Єдина Православна Церква, відокремлена від церкви Московської. Незважаючи на всі складності релігійного життя, в Україні буде Єдина Українська Православна Церква, в якій є місце для всіх націй, що живуть у нашій державі. Є українська держава, буде і єдина Українська Православна Церква!

Бог молитвами святителя Київського Петра Могили і всіх українських святих нехай благословить Україну і її святу Православну Церкву.

12 грудня 1996 р. Митрополита Київського Петра Могилу було приєднано до лику святих для церковного шанування і занесення його ім'я в православний церковний календар.

Мещанінов О.П.,

канд. техн. наук,

І-й проректор МФ НаУКМА

ДО ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ВИВАЖЕНОЇ КОНЦЕПЦІЇ КОМПЛЕКСНОГО РОЗВИТКУ

Усі ми радіємо першим ознакам відновлення, визнання цінності інтелекту. Сьогодніною потребою стали творчий розум, організованість, відповідальність, вміння висунути конструктивні пропозиції та реалізувати їх. Тобто підвищується попит на професіоналів на всіх рівнях державного механізму та в приватних структурах.

Наш інтелектуальний потенціал та багата духовність дозволять створити національний університет Українського Причорномор'я, який став би справжнім науково-освітнім та культурним осередком. Процес створення - довготривалий, який не може бути одноразовим адміністративним заходом, що потребує значних фінансових та інтелектуальних витрат, чіткої послідовності, організації. Це зміна, що має відбуватися поступово, виходити з переконання багатьох людей, тобто показувати доцільність її впровадження через задоволення фінансових, соціальних та особистих інтересів.

Дороговказом має слугувати наш національний досвід, зокрема, практика організаційного устрою Києво-Могилянської академії. Філософська концепція Петра Могили - органічне поєднання наукового і навчального закладу - дозволила свого часу за короткий термін піднести нову освітянську коліску на передові європейські позиції. Завдяки цій геніальній ідеї було